

Dreptul la viata

R.C., Cezar Augustin Vieru, "Lumea Credintei", august 2006

Scaderea drastica a natalitatii este una dintre problemele cele mai spinoase ale Romaniei postdecembriste. Nu este insa vorba doar de o problema sociala, ci si de una morala, mai ales daca avem in vedere faptul ca de ani intregi suntem tara cu cel mai mare numar de avorturi din Europa. Ne laudam ca suntem popor crestin de 2000 de ani si ca majoritatea covarsitoare a romanilor se declara ortodocsi (aproape 90 %, conform statisticilor), dar nu mai prididim sa ne ucidem pruncii in pantece si ne folosim de toate formele de zagazuire a vietii, de parca am fi pornit intr-un fel de cruciada pe dos, impotriva lui Dumnezeu si a ordinii firesti a lumii create si proniate de El!

Fidela misiunii pe care si-a asumat-o in numele lui Dumnezeu, de a ocroti viata omeneasca si de a aduce mangaiere celor necajiti si nedreptatiti, Asociatia PRO-VITA ne-a pus la dispozitie un amplu documentar la zi, din care am selectat textele si imaginile care urmeaza (si in care ne place sa vedem arvuna unei mai indelungate colaborari pe linie publicistica si educationala).

Omul este om din momentul conceptiei

Intrebarea "La cate saptamani sau luni de la conceptie incepe omul sa fie om?" apartine trecutului

. Daca punem astazi aceasta intrebare celei mai avansate stiinte biologice (genetica), unul dintre reprezentatii ei cei mai de seama, geneticianul Jérôme Lejeune, ne raspunde: "*Omul este om din momentul conceptiei. Fiinta omeneasca este de atunci desavarsit unica*". S-a dovedit clar ca viata umana incepe in momentul conceptiei, adica al fecundatiei, cand noua fiinta poseda deja un cod genetic propriu, diferit de codul genetic al mamei si de cel al tatalui. Codul genetic este tiparul genetic complex al dezvoltarii umane si contine: sexul copilului, culoarea parului si a ochilor, inaltimea, nuanta tenului, forma fetei, forma nasului, chiar si numarul firelor de par de pe cap. Practic toate trasaturile trupului omenesc sunt concentrate in codul genetic. Savantul Robert Edwards nu a ezitat nici o clipa sa defineasca ovulul fecundat (zigotul) ca fiind "o fiinta umana microscopica in stadiul cel mai precoce de dezvoltare". Zigotul, noua fiinta minuscula, va cunoaste in continuare stadii de dezvoltare care vor primi diferite nume: embrion, fat. Insa nu exista vreo discontinuitate, vreun salt calitativ sau vreo modificare revolutionara de la un stadiu de dezvoltare la altul. In afara de codul genetic, copilul are si spirit creat de Dumnezeu in momentul conceptiei. Marele fiziolog Nicolae Paulescu scria ca

"zamisirea se face in momentul intalnirii celor doua celule sexuale, a caror unire formeaza oul fecundat. In acel moment, Dumnezeu trimite (creeaza in materie) sufletul" (Nicolae C. Paulescu, Notiunile "suflet" si "Dumnezeu" in fiziologie).

Nici un drept nu e deasupra dreptului la viata

Nici conceptia unui copil nedorit si nici un alt motiv nu da dreptul cuiva sa recurga la avort. Nici un om nu vine la existenta din intamplare, ci din vointa lui Dumnezeu, si El ii va ajuta pe parinti sa le asigure copiilor cele necesare vietii. Faptul de a fi un copil dorit sau nedorit este foarte relativ: nedorit la inceput, un copil poate deveni acceptat, apoi dorit si iubit, iar un copil

dorit la inceput, poate deveni nedorit datorita comportamentului sau negativ de mai tarziu. Medicii ginecologi sunt de acord asupra faptului ca un numar foarte mare de sarcini nu sunt programate si deci, in primul moment, nu sunt voite. Cu toate acestea, in cele mai multe cazuri mama depaseste socul initial, accepta copilul care creste in ea si apoi asteapta cu nerabdare nasterea lui.

Sub aspect stiintific, faptul ca avortul inseamna uciderea unei fiinte umane este un lucru atat de evident, incat ilustrul biolog Botella Llusia afirma: *“Pentru un biolog este imposibil sa fie de acord cu avortul, ca si pentru un teolog”*. Copilul care se dezvoltă in uter, indiferent de stadiul in care se afla (ovul fecundat, embrion sau fat), nu este proprietatea mamei, nici a tatalui, nici a unui alt om, nici a societatii, nici a statului. Nici mama, nici tatal, nici un alt om, nici statul nu au dreptul sa dispuna de viata acestei noi fiinte umane, deci nu au nici un drept sa hotarasca daca va trai sau nu. Nici un om nu poate fi proprietatea altui om, chiar daca acel om este copilul sau. Avortul nu poate fi considerat un drept al femeii, dupa cum nu poate fi un drept al nimanui sa ucidă un adult. Dreptul la viata este dreptul suprem si fundamental al omului, fara de care nu e posibil nici un alt drept. Avortul este contrar moralei, contrar drepturilor omului si datelor stiintifice.

In ce priveste avortul spontan, de el nu este vinovata femeia si nimeni altcineva, pentru ca se produce fara intentie. Daca unii copii mor la varste fragede, prin avort spontan, sau se nasc morti, aceasta poate fi uneori din vina parintilor, dar poate fi si o incercare pentru parinti. Insa nu trebuie sa-i reprosam lui Dumnezeu aceasta, pentru ca El e stapanul vietii si numai El are dreptul sa hotarasca durata vietii unui om, respectiv a unui copil. Dreptul Iov din Vechiul Testament a fost incercat mai intai cu pierderea averii, apoi cu pierderea copiilor si la urma cu pierderea sanatatii, dar el nu-L blestema pe Dumnezeu, ci dimpotriva, Il binecuvanta, spunand:

“Domnul a dat, Domnul a luat; fie numele Domnului binecuvantat!” (Iov 1, 21)

Si pentru ca a ramas un om drept in ciuda atator incercari, Dumnezeu l-a rasplatit, dandu-i de doua ori mai mult decat avusese inainte.

Religia condamna categoric avortul

In afara de dovezile biologiei, invatatura crestina afirma, pe baza revelatiei din Biblie, ca Dumnezeu creeaza spiritul in materie in momentul conceptiei. Deci, pe langa codul genetic, care determina caracteristicile trupești si care, asa cum am vazut, se formeaza in clipa conceptiei, Dumnezeu creeaza tot in clipa conceptiei si spiritul copilului. Faptul ca Dumnezeu creeaza in clipa conceptiei spiritul copilului este sustinut si de alte religii (ebraica, musulmana etc.). Prin urmare, si sub aspectul religios omul este om de la momentul conceptiei. Spiritul este imaterial, deci nevazut, dar este dupa chipul lui Dumnezeu. Chiar de la conceptie omul posedă chipul lui Dumnezeu atat in spirit, cat si in trup; chipul trupesc, primit prin genele parintilor, chiar daca apare (se dezvoltă) la cateva saptamani de la conceptie, este continut in codul genetic din zigot chiar din clipa conceptiei, in forma incipienta. Trupul omului este partas la demnitatea de chip al lui Dumnezeu. Omul formeaza o unitate bidimensionala: e o persoana in spirit si trup.

Viata vine de la Dumnezeu si trebuie primita ca un dar al Sau si ca o binecuvantare. Dumnezeu spune intr-una dintre cele zece porunci: *“Sa nu ucizi”* (Iesirea 20, 13). Fiind

uciderea unui om, avortul este pacat foarte mare. Despre legatura personala a omului cu Creatorul sau vorbesc mai multe texte biblice, printre care Psalmul 138:

“Tu mi-ai intocmit rarunchii, Doamne, Tu m-ai tesut in sanul mamei mele. Te laud, ca sunt o faptura asa de minunata. Minunate sunt lucrarile tale si ce bine vede sufletul meu lucrul acesta! Trupul meu nu era ascuns de tine, cand am fost facut intr-un loc tainic, tesut in chip minunat, ca in adancimile pamantului. Cand nu eram decat un plod fara ochi, ochii tai ma vedeau” (Psalmul 138, 13-16).

Oamenii sunt doar colaboratori ai lui Dumnezeu in transmiterea vietii, iar nu proprietari ai vietii. In Sfanta Evanghelie sta scris:

“Iar Iisus, cunoscand cugetul inimii lor, a luat un copil, l-a pus langa Sine, si le-a zis: ‘Oricine va primi pruncul acesta (pe unul ca acesta), in numele Meu, pe Mine Ma primeste: iar oricine Ma va primi pe Mine, primeste pe Cel ce M-a trimis pe Mine. Caci cel ce este mai mic intre voi toti, acesta este mare’” (Luca 9, 47-48).

Si tot Domnul Iisus Hristos a mai spus:

“Vedeti sa nu dispretuiti pe vreunul din acestia mici” (Matei 18, 10).

Avortul este o situatie de partea diavolului contra lui Dumnezeu. In Didahia, o scriere a Bisericii in jurul anului 100 d.Hr., sta scris: *“Sa nu ucizi copilul prin avort si sa nu dai pieirii pe noul-nascut!”*. Invatatura crestina, bazata pe revelatia lui Dumnezeu din Sf. Scriptura, a proclamat intotdeauna ca viata umana trebuie protejata chiar de la conceptie, in toate fazele ei de dezvoltare, si a criticat foarte aspru avortul in nenumarate documente oficiale si concilii. Autorul legii morale este insusi Dumnezeu. Biserica nu este autoarea legii morale, ci depozitarea ei. Pe baza revelatiei lui Dumnezeu, toate bisericile crestine, intr-un glas, arata ca avortul este uciderea unui om. Ar fi bine de amintit, in acest context, ca Papa Ioan Paul al II-lea, intr-un discurs din 17 septembrie 1983 a lansat acest apel: *“Salvati omul care inca nu s-a nascut, amenintat de omul care s-a nascut!”*.

Femeile care au recurs deja la avort nu trebuie sa se lase cuprinse de descurajare, deoarece exista iertare daca se caiesc, se hotarasc sa nu mai faca acest mare pacat, se spovedesc si indeplinesc canonul dat de duhovnic, care este aspru pentru avort, ajungand in Biserica Ortodoxa la aproximativ 7 ani oprire de la Sfanta Impartasanie: *“Dar uciderile, inclusiv avorturile, se canonisesc pana la 12 sau 15 ani”* (Pr. Prof. Dr. Dumitru Staniloae, Teologia dogmatica ortodoxa, vol. 3). Cu toate acestea, viata copilului avortat nu mai poate fi reparata. Ca masuri reparatorii Sf. Nicodim Aghioratul prevede: *“Daca femeia a lepadat (a avortat cu intentie) pruncul, sa i se dea canon (pe langa celelalte ale lui Ioan Postitorul) sa hraneasca un prunc sarac, de are mijloace”* (cf. Dumitru Staniloae, op. cit.). Unii duhovnici dau drept acanon si nasterea altui copil in locul celui avortat.

Caseta: Fragmente din “Jurnalul unui copil care nu s-a nascut”

Iata, in mod imaginar bineinteles, cam ce ar spune un copil nenascut (din *Jurnalul unui copil care nu s-a nascut*):

5 octombrie: Astazi a inceput viata mea. Mamica si taticul nu stiu inca lucrul acesta. Sunt mai mica decat o gamalie de ac, cu toate acestea sunt o persoana. Un alt lucru s-a stabilit: voi fi fetita. Voi avea parul blond si ochii albastri.

19 octombrie: Apare primul meu sange, primele mele vene.

25 octombrie: Azi a inceput sa-mi bata inima. De acum incolo ea va bate incetisor pentru tot restul vietii.

2 noiembrie: Cresc cate putin in fiecare zi. Mi se formeaza mainile si picioarele. Dar trebuie sa mai astept un timp pana cand aceste picioruse ma vor inalta spre bratele mamei si pana cand aceste manute vor putea culege flori si il vor putea imbratisa pe tata.

12 noiembrie: La main imi se formeaza degetelele. Cu ele voi putea mangaia parul mamei.

20 noiembrie: Abia astazi doctorul i-a spus mamei ca eu exist aici, in pantecele ei. Oh, cat de bucuroasa trebuie sa fie!

13 decembrie: Acum aproape ca pot sa vad. In jurul meu este intuneric. Cand mami ma va scoate in lume, in jur vor fi pretutindeni soare si flori. Dar, mai mult decat orice, vreau s-o vad pe mami. Cum arati, mami?

28 decembrie: Astazi mama mea m-a ucis...

Despre Pro-vita

Infiintata in 1994 de catre preotul ortodox Nicolae Tanase, paroh in satul Valea Plopului, si de sotia acestuia, preoteasa Maria Tanase, educator la Gradinita nr. 3 din Valenii de Munte, Asociatia PRO-VITA PENTRU NASCUTI SI NENASCUTI este o organizatie non-guvernamentala si non-profit, infiintata prin sentinta civila nr. 1/20.01.1994, emisa de Judecatoria Valenii de Munte, functioneaza in baza Legii nr. 21/1924 si este avizata de MMPS cu nr. 1625-13.12.1993. Are sediul social in Str. Nicolae Iorga nr. 72, Valenii de Munte, jud. Prahova, cod fiscal 7250977 (tel. 0244.280.600; 0244.421.208), si isi desfasoara activitatea in mediul rural, in doua asezaminte situate in satele Valea Plopului si Valea Screzii, ambele apartinand comunei Posesti, jud. Prahova. Asociatia se bazeaza foarte mult pe munca voluntara cu caracter permanent a unui numar de cca. 50 persoane din toate domeniile societatii civile de la oras (Ploiesti si Bucuresti): ingineri, arhitecti, medici, profesori, asistente medicale, asistenti sociali, artisti, functionari, stundeti, preoti din alte parohii, ca si pe o buna parte a taranilor din comunitatea locala. Toti acestia actioneaza pentru atragerea de fonduri din donatii, realizeaza legatura cu alte asociatii cu caracter umanitar din Romania si din lume, concep proiecte de dezvoltare si medatizeaza realizarile si nevoile asociatiei.

PRO-VITA a fost creata pentru a structura si a da o forma legala unei activitati inceputa cu ani in urma, de salvare de la disparitia materiala si recuperare psihica si morala a unor copii aflati la marginea societatii si refuzati de aceasta. Numarul total de asistati este in acest moment de 216 de persoane, din urmatoarele categorii: copii rezultati in urma renuntarii la avort si lasati spre ingrijire asociatiei, in conditii de confidentialitate deplina, pe o perioada mai mica sau mai mare de timp; copii din familii cu mari probleme sociale, adusi de mame pentru o perioada temporara; copii abandonati in spitale cu deficiente in curs de recuperare prin plasarea in mediu familial; copii ai strazii recuperati si in curs de integrare; tineri alungati din orfelinate dupa implinirea varstei de 18 ani, resocializati si implicati in activitati lucrative; gravide sau mame alungate de familiile lor si ocrotite pana la rezolvarea situatiei personale; copii rezultati din viol. Asociatia asigura de asemenea protectie pentru copiii cu probleme materiale din zona comunei sau din tara, prin oferirea zilnica de mese calde sau organizarea de tabere gratuite anuale, cu sprijinul satenilor din partea locului sau din alte parohii din tara, in spiritul crestin ortodox si traditional romanesc.

Asociatia PRO-VITA se preocupa de imbinarea activitatii educationale civice cu activitatea educationala morala crestin-ortodoxa. Pentru aceasta se practica: rugaciuni zilnice inainte si dupa mese; rugaciuni de seara la culcare si dimineata; participarea copiilor impreuna cu

locuitorii satului la slujbele religioase ce au loc in Biserica din Valea Plopului (in curtea careia ei chiar locuiesc) sau Valea Screzii, slujbe tinute de preotul Nicolae Tanase, care este si Presedintele Asociatiei. Activitatile zilnice lucrative, implitite cu cele culturale si religioase, au ca scop implinirea procesului educational civic, completat cu cel moral-religios, in spiritul crestin-ortodox specific poporului roman.